

Ryttylä 23.09.2013
Matti Väisänen

LASTEN KALTAISUUS
Mt 18:1-10
Lappeenranta ja Imatra
(29.09.2013)

Teksti:

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?"

Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sen tähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi upotettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

Voit maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voit sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee! Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se pois ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen.

Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa.

JOHDANTO

a. Eräässä kirjassa kerrotaan kesäisellä rantalaiturilla istuvista pikku pojista, jotka kilpailivat sillä, kenellä heistä oli paras isä:

- Ensimmäinen pojista sanoi, että hänen isänsä on räätäli, ja on sellainen räätäli, että kun hän tekee puvun, niin aina istuu.
- Toinen sanoi, että hänen isänsä on tuomari, ja on sellainen tuomari, joka voittaa kaikkia asiat.
- Kolmas yritti panna vielä paremmaksi ilmoittamalla, että hänen isänsä on lääkäri. Hän on sellainen lääkäri, että kaikki hänen potilaansa paranevat.
- Neljännen pojan isällä ei ollut kunnon ammattia. Hän mietti neuvottomana, mitä sanoisi. Lopulta hän keksi: "Minun isäni on Jumalan lapsi."

b. Silloin tällöin Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset (ne 12 poikaa) näyttävät käyneen samantapaista kisaa. Mtn evankeliumin mukaan Jeesus kutsui samalla kertaa seuraansa kaksi veljesparia, Simon Pietarin ja Andreaan sekä Sebedeuksen pojat, Johanneksen ja Jaakobin. Kaikki he olivat Genesaretin kalastajia (Mt 4:18-22).

Pietarin ja Andrean koti oli ilmeisesti vähävarainen, He olivat sellaisia pilkkionkijoita vain. Tämä näkyy alkukielestä, sillä heidän verkkoaan tarkoittava sana osoittaa, että kysymyksessä oli eräänlainen heittoverkko vain. Sillä ei rikastuttu. Mutta saatiinpahan leivän päälle vähän särvintä, joskus ehkä jotakin myyntiinkin.

Sen sijaan Sebedeuksen pokien verkko oli alkukielen mukaan nuotta. Johannes ja Jaakob olivat liikemiehiä. Raamatun mukaan heillä oli talo myös Jerusalemissa. Johannes ja Jaakob olivat varakkaita.

Myöhemmin ilmeisesti sen armolahjavarustuksen perusteella, minkä Jumala oli Pietarille antanut, Jeesus nosti Pietarin opetuslapsijoukon johtoon. Tämä näyttää olleen varakkaalle ja kiivasluonteiselle Johannekselle vaikea pala. Näin voimme päätellä siksi, että se oli nimenomaan Johannes, joka sopivan paikan tullen esitti opetuslapsijoukossa keskustelun aiheeksi sitä, kuka heistä on suurin.

c. Tämän päivän tekstimme on Jeesuksen vastaus opetuslasten tiedusteluun, kuka on suurin taivasten valtakunnassa. – Johannesko lienee ollut nytkin asialla? Mestarin vastaus varmasti hämmensi – ellei peräti järkyttänyt – hänen oppilaitaan. Suurin ei olekaan älykkäin, taitavin, oppinein tai vaikutusvaltaisin. Suurin on se, joka on pienen lapsen kaltainen. – Jeesuksen vastauksesta opimme ainakin seuraavat neljä asiaa:

1. LAPSEN KALTAISUUS (18:1-5)

Ensimmäisenä sen, mitä on lapsen kaltaisuus

1.1. Meidän olisi tultava lapsen kaltaisiksi (j. 3).

Jeesus ei aseta meille esikuvaksi lapsen viattomuutta, sillä sitä hän lapsi ei perisyntien tähden ole. Sen sijaan Jeesus asettaa esikuvaksi lapsen vastaanottavan mielen.

Monet sanovat meidän aikaamme, ettei lapsella ole psykologisia edellytyksiä Jumalan valtakunnan uskossa vastaanottamiseen. Siksi hänen täytyy ensin tulla aikuisen kaltaiseksi. Jeesus opettaa Raamatussa aivan päinvastaisesti: "Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle" (Mk 10:15).

Totta lienee, että aikuisella on ilmeisesti enemmän psykologisia edellytyksiä, mutta hän käyttää niitä Jumalan valtakunnan vastustamiseen. Menettelyn taustalla on hänen ylpeytensä, joka panee hänet luottamaan omaan kelvollisuuteensa.

Pieni lapsi ei tiedä eikä luulekaan tietävänsä kaikkea. Hän kysyy neuvoa niiltä, jotka tietävät, ja useimmiten uskoo, mitä hänelle kerrotaan. Myös meillä aikuisilla on asioita, joista me emme tiedä mitään tai tiedämme hyvin vähän. Nimenomaan elävä Jumala ja Jumalan luo pääseminen ovat sellaisia asioita.

Vaikka ihminen olisi miten viisas tai elämää kokenut, hän ei oman viisautensa tai kokemustensa avulla opi tuntemaan Jumalaa eikä tiedä, miten Jumalan luo tullaan. Koko ihmiskunta on syntyin langennut ja erossa Jumalasta. Siksi Jumala on meiltä salattu. Me tarvitsemme Jumalan ilmoitusta tässä asiassa. Jumala on puhunut meille Raamatussa. Raamattu on hänen sanansa.

Kun Jumala puhuu, on oltava kuin pieni lapsi, joka kuuntelee ja uskoo. Siihen Jeesus meitä tekstissämme neuvoo, neuvoo siksi, että me toimimme niin usein toisin. Tavallisesti muut opettajat tulevat meille tärkeämmiksi kuin Raamattu. Tai sitten omat ja toisten mielipiteet päättävät, mitä Raamattu on. Opetetaan Raamatusta niitä asioita, jotka yleisti hyväksytään, mutta ne Raamatun kohdat, jotka eivät tunnu aikaamme sopivan, sivuutetaan tai selitetään ne niin, etteivät ne enää ole voimassa. Tämä on juuri sitä, ettemme ole lapsen kaltaisia, emme kuuntele emmekä usko, kun Jumala puhuu.

1.2. Meidän olisi pysyttävä lapsen kaltaisina (j. 4).

Meidän olisi myös pysyttävä lapsen kaltaisina. Lapsenmielisyydellä tarkoitetaan jatkuvaa kokonaan Jumalasta riippuvaisena olemista. Se, joka tässä onnistuu parhaiten, on suurin Jumalan valtakunnassa. Jeesus oli itse tässä esikuvana. Hän luotti taivaalliseen Isään. Hän halusi olla täydellisesti taivaallisesta Isästä riippuvainen.

Meillä tulisi olla sama mieli. Sillä ilman Häntä me emme voi mitään tehdä (Jh 15:5). Efeson seurakunta Ilmestyskirjassa on osoitus siitä, mistä alkaa Jumalan lapsen väärä itsenäistyminen eli luopumus: "Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja (Ilm 2:4–5a). Meidän tulisi vaalia riippuvuuttamme Jeesukseen niin, että se olisi kuin pienen lapsen suhde vanhempiinsa.

2. LAPSEN USKO (18:6)

Toisena opimme tekstistämme, että pienet lapsetkin voivat uskoa. Ja elleivät voisi, silloinhan kaikki pikkulapset jäisivät pelastuksen ulkopuolelle, sillä Jeesus sano lähetyuskäskyssään kaikkia ihmisiä, sekä lapsia että aikuisia, tarkoittaen: "Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen" (Mk 16:16).

Lasten usko ja Jumalan valtakuntaan pääseminen näkyvät myös ns. lasten evankeliumissa: *Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkään estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa **niin kuin lapsi**, se ei pääse sinne sisälle."* Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. (Mk 10:13–16.)

Tämän päivän saarnatekstimme on kuulemamme lasten evankeliumin eräänlainen rinnakkaiskohta. Siinä Jeesus suoraan sanoo, että hänen luoksensa tuodut lapset uskoivat häneen: *Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka **uskovat minuun**, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen (Mt 18:6; Mk 9:42).*

Eri evankeliumien näistä lapsista käyttämät sanat osoittavat, että heidän joukossaan oli eri ikäisiä: Matteuksen käyttämä sana *mikros* (Mt 18:6) tarkoittaa 0–12 -vuotiaita, Markuksen

käyttämä sana *paidion* (Mk 10:13–16) samoin 0–12 -vuotiaita, ja Luukkaan käyttämä sana *brefos* (Lk 18:15–17) tarkoittaa jopa vielä äidin kohdussa olevaa vauvaa (Lk 1:41).

Toisin sanoen Jeesuksen luo tuoduissa ja tulleissa lapsissa, jotka siis tulivat Pyhästä Hengestä ja uskosta osallisiksi, oli kaiken ikäisiä lapsia, mahdollisesti vielä äitinsä kohdussa olevista aina 12-vuotiaisiin saakka.

Monet kieltävät pienen lapsen uskomisen mahdollisuuden väittäen, etteivät pienet lapset mitään ymmärrä eivätkä pysty uskomaan. He vaativat, että lasten täytyy tulla ensin aikuisiksi voidakseen pelastua, vaikka Jeesus sanoo aivan päinvastoin.

Pienen lapsen uskon kieltäjät eivät ilmeisesti näe, että usko on aina seurausta Kristuksen läsnäolosta. Usko on Jumalan mahdollisuus, ei koskaan ihmisen. Jeesus sanoo: *Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt* (Jh 6:29). Kristuksen ja Pyhän Hengen mahdollisuudet eivät ole riippuvaisia siitä, missä tai millaisissa kuorissa hän asuu: asuuko hän pikkulapsessa, nuorena, aikuisessa tai dementoituneessa vanhuksessa.

Tosin Kristus ilmaisee ihmisessä asuessaan itsensä kyseisen ihmisen henkisten edellytysten ehdoilla, ei niiden vastaisesti. Lapsen usko on luonteeltaan ennen muuta luottamista ja turvautumista. Mutta näinhän lienee syvimmältään myös aikuisen uskon laita. Tosin varttuneen ihmisen uskon olemukseen kuuluu myös tietäminen ja tahtominen.

Jos kiellämme pienten lasten uskon mahdottomana, kiellämme heidän pääsemisensä Jumalan valtakuntaan ja pelastumisensa, sillä ”*ilman uskoa on mahdoton olla otollinen (Jumalalle)*” (Hpr 11:6). Mistään vähäisestä asiasta ei lapsen uskon kieltämisessä niin ollen ole kysymys. Lapsen uskon kieltäminen on rationalismin ja liberalismin kirkkoomme ja sen hengellisiin liikkeisiin tuoma harha.

3. EMME SAA VIETELLÄ (18:6–7)

Koska suurin taivasten valtakunnassa on lapsenomaisen uskon omaava kristitty, niin suurimpia rikoksia tässä ajassa on vietellä joku heistä pois Jumalasta. – Viettelijöitä on aina ollut.

3.1. Jumalaton maailma viettelee. Sen me tiedämme. Se tahtoo sulkea meiltä taivaan. Mutta monasti viettelijöinä ovat myös ne, jotka saavat toimeentulonsa Jumalan valtakunnan työntekijöinä. He ovat vääriä opettajia. He ovat niitä, joihin sopivat Jeesuksen sanat: "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä" (Mt 23:13).

3.2. Kansankirkkomme romuttamisessa ei enää tarvita ulkopuolisia. Kirkon johtavat opettajat ja työntekijät näyttävät tekevän sen itse. Sinänsä tässä ei ole mitään uutta, sillä Juudaskin nousi opetuslapsijoukosta. Meillä ei välttämättä tarvitse olla nimenä Juudas tehdäksemme Juudaksen tekoja.

Myös Raamatusta saa sen käsityksen, ettei kristillinen kirkko tule sortumaan ulkonaiseen painostukseen. Vain se itse voi tuhota itsensä. Siksi Perkele yrittää nyt murtaa kirkkomme selkärangan sisältäpäin.

Sellaisista, jotka käyvät esteeksi Jumalan valtakuntaan pyrkiville tai viettelykseksi niille, jotka

tahtovat vaelluksessaan panna lapsen lailla täyden luottamuksensa Jumalaan ja Hänen sanaansa, tekstimme sanoo: "Sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen." Hän ansaitsisi tulla hukutetuksi.

3.3. Maanpäällisen elämänsä aikana Jeesus puhdisti kahdesti Jerusalemin temppelin sen sekularisoijista. Samaa tarvitsisi tämä rakas luterilainen kansankirkkomme tänään. Minulta alkaa hiipua usko siihen, että Jumala vielä armahtaisi kirkkoamme ja puhdistaisi sen vääristä opettajista.

Ken jaksaa, rukoilkoon vielä kirkkomme puolesta. Rukoilkaa myös kirkkomme hengellisten liikkeiden puolesta, sillä ne saattavat olla Jumalan armollinen vastaus uskovien rukouksiin kirkkomme nostamiseksi siitä alennustilastaan, johon se on vajoamassa.

4. EMME SAA ITSE ANTAUTUA VIETELTÄVIKSI (18:8-9)

Kuten edellä näimme, eksyttäjä voi tulla kirkon ulkopuolelta tai sen sisältä. Mutta se voi tulla olla vieläkin lähempää. Se voi löytyä omasta itsestämme.

Me emme saisi antaa minkään estää itseämme pääsemästä taivaaseen. Jos jokin meissä oleva ei salli meidän kääntyä Jumalan puoleen tai on houkuttelemassa meitä pois taivastieltä, tekstimme mukaan olisi parempi, että hakkaisimme sellaisen jäsenen irti ruumiistamme.

Tämä osoittaa, että kääntyminen ja Herran tiellä pysyminen ei ole helppo asia. Siinä tarvitaan usein sen kaltaisia toimenpiteitä kuin on jalan tai käden irtileikkaaminen.

Monen täytyy ensin tulla rammaksi, jota talutetaan, kannetaan ja hoidetaan kuin pientä lasta, ennen kuin hän voi päästä taivaaseen. Toisin sanoen monasti Herran täytyy armossaan sallia meille vaikeuksia vetääkseen meidät taivastielle ja pitääkseen taivastiellä.

Omakin kääntymykseni on tästä esimerkkinä. Rakkaudessaan Jumala joutui tarttumaan lapsuuden kotiini aikoinaan varsin kovalla kädellä, ennen kuin tajusimme, että nyt Jumala todellakin tarkoittaa meitä.

Perheemme Jumalan koulu alkoi talvella 1945. Ensin kuoli 8-vuotias siskoni, tasan kuukautta myöhemmin äitini. Kaksi kuukautta myöhemmin minut vietiin sairaalaan, jossa olin vuoden verran kesän 45 täysin toivottomassa tilassa pitkät ajat tajuttomana. Seuraavana vuonna isäni sairastui kuolettavasti, mutta parani lopulta ihmeen kautta. – Suuressa rakkaudessaan Jumala joutuu joskus käyttämään ankaruutta voidakseen pelastaa luotunsa ja lunastettunsa iankaikkisesta kadotuksesta.

PÄÄTÖS

1. Se, joka kastetaan ja nöyryty lapsen lailla ottamaan vastaan Jumalan valtakunnan, pääsee sinne sisälle, ja se, joka pysyy lapsen kaltaisena, on suurin taivasten valtakunnassa.

2. Perisynti on todellisuutta, ja siksi jokainen ihminen on luonnostaan kadotettu. Siksi kukaan ei voi pelastua muutoin kuin uskon ja kasteen kautta Kristuksen tähden. Tämä koskee myös lapsia. Kaste kuuluu myös lapsille ja lapsen usko on Jeesukselta saatu oppi.

3. Viettelijöitä ja väärää opettajia ei saa sietää. Jos joku viettelee jonkun pois Jumalan valtakunnasta, hänelle olisi parempi, että hänet hukutettaisiin. Me emme saa sitä kuitenkaan suorittaa. Jumala voi sen tehdä ja hän myös tekee sen viimeisenä päivänä.

4. Myöskään Itsessä asuvaa viettelijää ei saa sietää. Jos jokin meissä viettelee meidät pois Jumalan valtakunnasta, olisi parempi, että tällainen itsessä oleva viettelijä hakattaisiin pois, ja menisimme mieluummin rampoina taivaaseen kuin terveinä kadotukseen.

Aamen.

Virret L-rannassa (1986): 490; 126; 136; 318; (Eht. 221; 225; 229); 345

Virret Imatralla (1938): 477; 629; 123; 311:1- ; (Eht. 233; 241; 242); 332:1-2